

Na a strunce

...a bývá tam u nás modře od beránek

Zlatě petrkličí a rudě od slunce
Duše, co blízce setkají se v spánku
Hrají svým láskám tence na strunce
Nejvyšším tónem oči otvírají
Aby se píseň mohla vyplakat
Houslovým klíčem na a strunce hrají
Do rána možná. A do věků snad

...

Boží oko

Kdosi kdesi tiše zpíval
Za groš kudla tenký hlas
A někdo možná nepropás
Tu chvíli, kdy se Pánbůh díval
Škvírkou mezi hvězdami
Nedá mi to. Nedá mi
Se nezeptat, proč noc je moře
Proč milencům je milý stín
Proč k sobě patří jang a jin
Proč duše trpí v nepokoře...
Kdosi kdesi tiše zpíval
Za groš kudla zas a zas
A ticho dalo druhý hlas
A Bůh se škvírkou z nebe díval...

...

Co bych taky chtěla...

Lámu si teď hlavu
Proč jen jsme se potkali
Proč mám ještě srdce
Nadra...proč mám tělo

Psával jsi mi vzkazy
Že šlíš po mé kráse
Sladký, něžný... lastuře

A já pak sotva vstala
Po kaskádách K-dvojek
Kam jsme spolu lítali
Vrtulníkem

A dával jsi mi jména
Po kterých už nelze
S žádným jiným mužem

Get well soon my goddess
Psávals' naléhavě
Když jsem chtěla umřít
A tak jsem neumřela

Dnes už mi to nepíšeš
Ačkoliv mám hlaveň
Těsně vedle spánku

Co bych taky chtěla
Jedu pátý gumy
A to mladý maso
Sotva dvakrát přezulo...

Lámu si teď hlavu
Proč my dva se potkali
Proč ses do mne prolínal
A nenechal mne umřít

...

Proč

Jsem tvoje otázka
Položil jsi mne....
Nechal bez odpovědi....
Schoulená na boku
Čitelná po vráskách
S otazníky
Co na rtech marně svědí
Čitelná po vráskách
Jak tetřev po toku
Osleple mžourám
A všichni kolem vědí....
Jsem tvoje otázka
Schoulená na boku
A ty jsi mne položil
Nechal bez odpovědi.....

.....

Někdy

Někdy je báseň zalomený klíček
Zbytečně na dveře poezie klepe
Slovíčka vbíhají zlehka do uliček
Co ti nic nepoví, němé jsou a slepé.

Někdy je báseň provoněné ráno
Povětrím létají utržené věty
Sedají do kruhu s něhou nepopsanou
A zase odletí...tobě v neústřety

Někdy je báseň molo po tsunami
Příval když odplavil blízká souvětí
Ticho už zavládlo a zůstalo s námi
A tobě zbývá jen sečíst oběti...

....

Záblesky

Zkouším z tebe neumřít
Jde mi to jak pastva psovi
Prohrávám. A záblesk snový
Duši loví
Na stříbrný třpyt
Tvých tygřích očí...
Jak to skončí...

Vodě voda jednou poví
Všechno, co ví...

.....

Motýl

Ten suchý list, jenž skřípnul pod mou nohou
Byl možná motýl zhnědlý podzimem
Ulétl bouřkám, co křídům nepomohou
A zemřel na zemi smrtí přísnou, strohou
A zemřel na zimu po pádu nepřímém

Ve víru stoupavém zkoušel mávnout křídly
Duše, ta vylétla...z křídel stal se list
Svlečeným stromům hlavy zvolna řídly
A listí se smířilo se zemí. Dech stydlý
Pozvolna zamířil do neznámých míst.

.....

Obchodník s deštěm

Chtěla jsem nečekat
Chtěla jsem
Sama být Godotem
Nepřicházet...

Tys projížděl krajinou
Obchodník s deštěm
Tvář jsi mi přebarvil
Na krásu

Zmácel mne příval
Tvé slzy to nebyly
Ty ses mi smál...
Mé prostotě

Že chtěla jsem nečekat
A sama být Godotem
Pro koho asi...
Tys věděl...

Chtěla jsem nečekat
Chtěla jsem
Sama být Godotem
Nepřicházet...

...

Panychida za mrtvé ptáky

Uleť, ještě dosahuješ na vítr
Ještě můžeš zvednout příd'
A vystoupat
Pozdě bycha honit
Až se ti setmí před očima
Vypadá peří
A všechna hnízda uplavou...
Uleť! Ještě můžeš
Ještě košile je tenká
Netíží ji popel
Spálených křídel
Uleť! Nechci zpívat panychidu
Za mrtvé ptáky

Ulet'
A nevracej se
Nikdy
Zpět!

....

Janovi

Prý všechny cesty vedou do Říma...
Ty moje ne...ty moje vedou k tobě
Dívám se na svět tvýma očima
Podobná jablku v skryté nápodobě
Na rukách nosím tvoje odkazy
A můj syn nosí na čele tvé jméno
Na cestách za tebou tvým srdcem procházím
Jsi křtitel mých nadějí...osudové věno
Prý všechny cesty vedou do Říma
Ty moje ne...já kráčím jiným směrem
Má cesta s tvojí se věčně prolíná
Setkání krátká v souladu s desaterem....

.....

Help me

Hrajte mi, hrajte, kluci z Liverpoolu
Hráli jste Yesterday, hrajte taky dnes
Však teď už jen pro moje uši
Dnes nejsem milovaná
Spoutaná čelem k trnitému kůlu
Yesterday vyslaná sladce do nebes
Kdo by to tedy tušil
Že zaklapne se brána...

Hrajte mi, hrajte, kluci z Liverpoolu
Jedno, co...jen nepřestaňte hrát
Všechno, co dáte, má tisíc karátů
A milion světelných let
Přeskočím s vámi svou nekonečnou smůlu
Uhasím žízeň, zaženu hlad
Uteču zimě v půjčeným kabátu
Help me, kluci, teď hned!

.....

Otázky

Kudy se z tebe utíká, milý
Kde je ta cestička od tebe pryč
Amorku křídla jsme rozpůlili
Běhá tu pěšky a hledá klíč
Zamčeno. Lomcuje klikou. Marně
Uvízlý se mnou, bez křídla
Co za pár šupů je v zastavárně...
Za slova, která jsou prořidlá...

Kudy se utíká z lásky, můj milý
Jak odletí anděl bez křídla
Otázky v zámku se zalomily
A přepevná tahle osidla

.....

Lorelei

Pomalu svíčka dohořívá
V konvici vychladl už čaj
Ze stěny kyvadlo mi kývá
A já jsem tvojí Lorelei...

Ztroskotáš na útesech hrudi
V očích se sladce utopíš
Zamrzneš na rtech, které studí
Roztaješ v lůně. O tom sníš?

.....

V nastalém tichu

V nastalém tichu tančí vločky sněhu
O chodník udeří svítání
Rampouchy visí ve svém divném lehu
Do mrazu třeslutě vyzvání
Varhanům podobné. Meluzína zpívá
Druhý hlas, třetí hlas...všechny další hlasy
Havraní nápěv - linka trochu křivá
Klopýtá za nimi. Tohle anděl spásy
Nebude. Nejspíš čerti se tu žení
Z komínů letí tmavé pozvánky
V preludech bílých vidět je moc není
V nastalém tichu... čertí líbáčky...

.....

Na cestách

V hlubinách němých otazníků
K bezbarvým dnům plným ticha
V bezedných temnotách přesných zvyků
Se potápím..... jsem lichá.....
Mé plavidlo bez oken, dveří
Můj Nautillus pro jednoho
Je ptákem, co poztrácel peří
Šlapka, ztracená v Soho
A ještě je mnohé, co pozbude
Než klesne svým kýlem až ke dnu
Teď škrtám jak sirkou svým osudem
A země je v nedohlednu....
Jsem kapitán Nemo, jsem Robinson
Jsem Liška a Exupéry
Mé srdce je zvoník, co chybí mu zvon
Když lámou se charaktery....
V podmořských pouštích písečných dun
Můj Nautillus za mne dýchá
A kdesi v hloubce je záchranný člun
Co odřízla jej moje pýcha...

.....

Neumím...

Viděla jsem slunce
A tebe
Chodník, co byl předtím
Plný lidí
Oněměl a ztichl
Srdce houkalo

Na poplach
Hoří
Hoří
Hoří
A tys tu kvartu
Musel slyšet...

Tvoje rty
Lehce cinkly
O moje
Vyděšené touhou
Čitelnou
Zoufalou
Bezradnou

Pět slov
Možná šest
A pak už jen
Žáda
Pruhovaný triko
A žízeň
Co neumím uhasit...

....

Noční návštěvy

Bývají ta ticha velmi přetichá
Nikam nespěchají, ráda posedí
Zcela jasně slyšet, jak nikdo nedýchá
S jedním tichým tichem další ticho sousedí
Mají ztuhlé rysy tahle ticha nezvaná
Mlčky sedí kolem a tiše zírají
Probleskují do uší zvečera do rána
Rozvalí se v peřinách...své místo při kraji
Neuhájím před tichy, co si přišly pomlčet
Vychování nemají, skáčou si do ticha
A já nerozumím ani zbla...když píšou na účet
Že v nocích tichých návštěv s placením se pospíchá...

.....

V zákoutích města Ostravy

V zákoutích města Ostravy
Jsem cizí
V jiných městech já bývala jsem doma
V zákoutích města Ostravy
Mám krizi
Jsem Bludný Holanďan
V zákoutích města Ostravy
Tě hledám
Duše má blízká, kde jsi, do paroma!
V zákoutích města Ostravy
To nedám
Zdrhám. A za mnou klan
Uliček města Ostravy
Tak cizích
A ty tu nejsi, co si sakra počít
V zákoutích města Ostravy
Mně mizí

Záchranný aeroplán
V zákoutích města Ostravy
Se zvedá
Podzimní vítr a začíná se točit
V zákoutích města Ostravy
Už sedá
Listí za paraván
V zákoutích města Ostravy
Já, dáma
Mám ruce v kapsách, když tvoje dlaně chybí
V zákoutích města Ostravy
Jsem sama
Takový směšný plán
V zákoutích města Ostravy
Se ztrácím
Není už příště a není žádné kdyby
V zákoutích města Ostravy
Sny kácím
Umírám bez zábran!

...

Zazpívám tence...

Stále jsem tu...malý střípek smutku,
co převrací v oku bolest na slzy...
zazpívám tence, jak zpívají si vskutku
jen andělé, když je mlčet omrzí...
Do rána vyplaví se temno do svítání,
zbledne a zjihne pod tíhou sluneční...
zůstanu tady, já, malý střípek smutku,
co jako hora na obzoru ční...

...

Jonathan Livingston

Brodila jsem se ve tmě po pás
Visela za duši nakřivo
Kolem mne vítr předváděl lopas
A v zátylku měl blátivo
Od nízkých přeletů na hraně svědomí
Nemohla jsem ho zastavit
Tichými písněmi kletba se nezlomí
Odlomil ostrým slovům břit...

Jonathan Livingston rozbřeskem létal
Pak usedl zlehka na přídi
Rozmetal kousíčky prošlého světa
Chtěla jsem říci, že závidím
Vtom zahořel vodou slunečný paprsek
A jezero přetavil ve světlo
Svým rackům jdu do vody nalámat tichý vděk
Za jitro, co s nimi přilétlo

....

Noc se stala krásnou

Podvečerní vůně. Kos už rozezpíval
Pro svou milou v hnízdě první písničku
Starou hruškou vítr v rytmu reggae kýval
Foukej, foukej větře a shod' mi hruštičku

Podvečerní světlo. Žáby na rybníce
Rozbrnkaly kůže blízkým nokturnem
Na západě hoří. Paprsky jak svíce
Padají už nznak v ději pochmurném

Podvečerní tóny. Růže rozvonělé
Ztlumily už barvy. Lehly do rosy
Na obzoru vyšlo lesklé oko bdělé
Pro rusalku, jež má v srdci kohosi

Podvečerní lety. Malí netopýři
Vyplouvají do tmy v kruzích mámivých
Rusalka už z lásky do své zkázy míří
Noc se stala krásnou jak dědičný hřích